Echa z konwencji – Tarnów

Tarnów, 20 czerwca 1999 r.

„Przyjdź Królestwo Twoje” – to motto jednodniowej konwencji w Tarnowie, która została zorganizowana przez okoliczne zbory w obiekcie Mościckiej Fundacji Kultury mieszczącej się przy ul. Traugutta nr 1. Stąd właśnie społeczność braterska skupiona wokół Słowa Bożego, w ilości około 700 osób, rozsyła do wszystkich Czytelników powiew bratniej miłości.

Serdecznymi słowami powitał zebranych br. Mieczysław Jakubowski, który przewodniczył tej społeczności i wyraził przy tym wdzięczność Bogu najwyższemu za możliwość wspólnego zgromadzania się.

Pieśń 84 „Witamy serdecznie w tym gronie was dziś” zabrzmiała bardzo uroczyście, a zarazem uświadomiła nam, że społeczność z ludem Pańskim jest czymś szczególnym w życiu każdego dziecka Bożego.

Wykładami ze Słowa Bożego usłużyło pięciu braci:

Pierwszym mówcą był br. Michał Kopak, który usłużył na temat „Ewangelia Królestwa Bożego”. Podstawą tematu był 40 rozdział proroctwa Izajasza, a szczególnie werset 9. *„Wyjdź na górę wysoką, zwiastunie dobrej wieści, Syjonie! Podnieś mocno swój głos, zwiastunie dobrej wieści, Jeruzalem! Podnieś, nie bój się! Mów do miast judzkich: Oto wasz Bóg!”*. Brat w szczegółach omówił prorocze odniesienie tego rozdziału do czasu ustanowienia na ziemi Królestwa Bożego, wyjaśniając, iż nie możemy mieć wątpliwości co do Bożych dokonań, ponieważ to, czego On zamierzył dokonać, z pewnością dokona, gdyż leży to w Jego Boskiej mocy. Ludzie często mierzą obietnice Boże miarą ludzką – konkludował mówca – i nie zawsze są one przyswajalne przez ich umysły; lecz obietnice Boże są „tak i amen” i nie mogą pozostać niespełnione. Bóg nie może pozwolić, aby kształt obecnego świata, pełnego bałwochwalstwa i niesprawiedliwości miał istnieć zawsze, On zamierzył przywrócić człowiekowi utracone dziedzictwo i dać mu życie wieczne w pokoju i szczęściu.

Drugim wykładem usłużył br. Stanisław Sroka. Rozważania te były prowadzone na podstawie 22 rozdziału 1 Księgi Mojżeszowej i dotyczyły wiary Abrahama i ducha modlitwy, jakimi się odznaczał. Historia ta jest dla nas lekcją tego, jak należy przeżywać doświadczenia, oraz przywilej i potrzebę modlitwy, jej siłę, oraz fakt, że jest ona jedną z najważniejszych rzeczy w życiu chrześcijanina. Ważność tego przedmiotu została przedstawiona przez wskazanie na nieograniczoną możliwość w działaniu Wielkiego Boga oraz serdeczną przyjaźń łączącą istoty ludzkie z Jego istotą. Rozważanie to dostarczyło słuchaczom pewności Boskiej interwencji w doświadczeniach, jeśli tylko Bóg uzna, że nasza wiara okazała się dość silna.

Brat Henryk Plewniok, w nawiązaniu do hasła konwencji, wygłosił wykład na temat: „Blisko czy daleko od Królestwa Bożego”. Mówca wskazał na warunki – miłość i posłuszeństwo Bogu, które dają możliwość uczestnictwa w Jego Królestwie. W dalszych rozważaniach zadawaliśmy sobie pytanie: Czy człowiek jest w stanie osiągnąć miłość doskonałą? Powinniśmy usiłować osiągnąć ten pułap, jest on miernikiem tego, jak blisko jesteśmy Królestwa Bożego (1 Jana 4:20–21). Następną myślą było to, że jeżeli kogokolwiek darzylibyśmy podobną jak Boga czcią, to o tyle mniej czcimy samego Boga. Jest to zasada, która często jest naruszana przez chrześcijan z imienia z powodu ubóstwiania ludzi.

Brat Piotr Mrzygłód usłużył tematem: „Cztery przykazania Boże” – Mat. 5:16–17. Rozważania te wykazały, iż Prawo Boże jest ponadczasowe i uniwersalne, a każdy człowiek jest zobowiązany do zachowywania Prawa swojego Stworzyciela. Pan Jezus, Syn Boży, cały Dekalog sprowadził do miłości Boga i miłości bliźniego. Tego prawa miłości należy strzec i darzyć nim wszystkich dookoła, bowiem jest ono kluczem do bram nieba .

Brat Paweł Suchanek mówił na temat „Jak bogacąc się możemy dojść do Królestwa?” – Łuk. 11:13–21. Brat wykazał, iż czasy w których żyjemy są wielkim zagrożeniem dla chrześcijanina, gdyż struktury gospodarcze sprzyjają bogaceniu się, co jest sprzeczne jest z nauką Jezusa, który powiedział, że *„Nikt nie może dwom panom służyć... Nie możecie Bogu służyć i mamonie.”* – Mat. 6:24. *„Dzieci, jakże trudno tym, którzy pokładają nadzieję w bogactwach, wejść do Królestwa Bożego!”* – Mar. 10:24. Idee te okazały się w wielu przypadkach bezsilne w starciu z egoizmem współczesnego świata i wielu dało się uwieść żądzy posiadania dóbr doczesnych. Była również zwrócona uwaga na ważną myśl Pisma Św., iż odzwierciedleniem pragnień prawdziwych naśladowców Chrystusa winno być staranie się o to by być bogatymi w Bogu.

Czas jest nieubłagany. Nasze radosne godziny społeczności zbliżały się do końca. Naukowa analiza Pisma św. pozwoliła nam wniknąć w prawa i mechanizmy myśli Bożej odnośnie ustanowienia Królestwa Bożego, i odsłonić nam walory, które w złożoności codziennego życia mogą działać na korzyść naszego zbawienia. Każdy uczestnik mógł znaleźć dla siebie jakąś cenną lekcję, radę lub napomnienie, rzeczy tak bardzo

potrzebne do chrześcijańskiego życia, jak również pociechę i zachętę, aby być wiernym w powołaniu, gorliwym w służbie Bożej i statecznym w postępowaniu. Konwencje to oazy wytchnienia i radosne przystanki na pielgrzymiej drodze naszej wiary. Tu zdobywamy teorię by móc na co dzień wcielać w życie zasady biblijne.

Konwencja minęła w bardzo miłej i podniosłej duchowej atmosferze. Wyjątkowo piękna pogoda sprzyjała zgromadzonym, którzy przybyli z różnych stron naszego kraju. Byliśmy wdzięczni Bogu i braterstwu, organizatorom, za umożliwienie nam słuchania Słowa Bożego, które zapewne zbliżyło nas do upragnionego Królestwa Bożego. Z pewnością będziemy często powracać w naszych myślach do tych chwil wspólnie spędzonych w braterskiej społeczności, nad rozważaniem nauk Pisma Świętego. Tą cząstką błogosławieństw Pańskich i przeżytych radości pragniemy podzielić się ze wszystkimi Czytelnikami naszego czasopisma „Na Straży”.

Rorata Roman
R-
„Straż”